

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ)

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΜΗΝΑ Δ. ΜΥΡΤΙΔΟΥ
1951

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΖΙΩΤΗΣ

E.Y.D. της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
2006

θυνεν δέ *Emil Kauffmann*. Ὅποις τῆς ἐποχῆς ἔκείνης ἀνεπιύχθη εἰς στενὸς φιλικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ νεαροῦ σπουδαστοῦ καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔκείνου μουσικοδιδασκάλου, δοτις μετὰ δώδεκα ἔτη ὁ δῆγμός του τὸν συζυγικὸν σύνδεσμον τοῦ Schmid μετὰ τῆς κόρης του *Kauffmann Emma*, τῆς προσφιλοῦς ἔκείνης καὶ πιστῆς συντρόφου καὶ βοηθοῦ ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ αὐτοῦ ἔργῳ. Διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ συμπράξεως, διὰ τῶν συχνῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ μουσικῶν συγχεντρώσεων, ών μετεῖχον ἔκαστοις καὶ πολυάριθμοι σπουδασταί, κατέστησεν ἔτι δέ *Schmid* γνωστὴν τὴν μεγάλην μουσικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἴδιοφυΐαν τῶν ἔως τότε ἀγνώστων ἔτι μουσικῶν *Hugo Wolf* καὶ *Anton Bruckner*, οἵτινες ἐπέπρωτο κατόπιν, δπως καταλάβωσιν ἐπίσημον θέσιν ἐν τῷ πανθέῷ τῶν μεγάλων ἡρώων τῆς τέχνης καὶ τῆς μουσικῆς σοφίας. Καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ ζῶν δέ *Schmid* ἐν τινι ἀτμοσφαιρᾳ ἥσυχου καὶ μελαγχολικῆς μονώσεως εὔρισκε τὴν ἐπιτερπεστέραν παρηγορίαν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν εὐγενῶν τόνων τῆς μουσικῆς. Μόνον η τελευταία αὐτοῦ βαρεῖα ἀσθένεια κατέκαμψε πλέον παρ' αὐτῷ τὴν βούλησιν τῆς ζωῆς. Εἰς ἥσυχος θάνατος ἀπέσπασεν ἐκ μέσου ήμῶν τὸν ἔξοχον τοῦτον ἄνδρα, δοτις θὰ παρσμείνῃ ἐν τῇ μνήμῃ ήμῶν ὑψηλὸν ὑπόδειγμα ἐπιστημονικῆς δράσεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ¹.

ΚΩΝ. Ι. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Τὴν 21ην Ιουνίου 1951, κατόπιν ὀλιγοημέρου νόσου, συνεχείας παλαιᾶς ἀμεληθείσης παθήσεως, ἀπέθανεν δέν τῷ Δ. Συμβουλίῳ συνάδελφος καὶ σεβαστὸς ήμῶν διδάσκαλος Γεώργιος Π. Οἰκονόμος, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (ἀπὸ τοῦ 1924) καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, μέλος δὲ πολυαρίθμων ἐπιστημονικῶν Ἰδρυμάτων, Ἐταιρειῶν καὶ Συμβουλίων, ἐπιστημονικῶν κ.ἄ., ξένων καὶ ημετέρων.

1. Πλείονα περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρὸς δύναται τις, δπως ἀναγνώσῃ ἐν σ. ε' κέξ. τοῦ προλόγου μου εἰς τὴν ἔργασίαν τοῦ J. Vogt: «Ο 'Ηρόδοτος' ἐν Αἴγυπτῳ. 'Ἐν κεφάλαιον ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς συνειδήσεως περὶ πολιτισμοῦ. 'Ἐν 'Αθήναις 1949» καὶ ἐν σ. 53 κέξ. τῆς ἔργασίας μου: «Φιλολογικαὶ εἰδήσεις ἐκ Τυβίγγης. 'Ἐν 'Αθήναις 1950».

*Ο δεί. Οίκονόμος ἐγεννήθη τῷ 1883 ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ τῷ 1903 ἔλαβε πτυχίον Φιλολογίας. Είτα ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν (Γερμανίαν, Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν), ἐπανελθὼν δὲ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 1908, γενόμενος τῷ 1910 ἔφορος ἀρχαιοτήτων καὶ τῷ 1923 διευθυντὴς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου. Τῷ 1926 διωρίσθη ἀκαδημαϊκὸς καὶ μετὰ διετίαν ἐξελέγη καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Δὲν πρόκειται νὰ ἔξετάσωμεν ἐδῶ τὰ πολυάριθμα ἐπιστημονικὰ δημοσιεύματα τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλως τε τοῦτο δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ ἐκ συναδελφικοῦ καθήκοντος χαράσσοντος τὰς γραμμὰς ταύτας *. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρασιωπήσωμεν τὰς ἡγετικὰς ἴκανότητας τοῦ ἀνθρώπου, ὃς ὁποῖος ἡτο ἀρχικὸς χωρὶς νὰ εἶναι πιεστικός. Χαρίεις, εὐπροσήγορος, συγγνωμικός, συνδυάζων πάντοτε τὸν γέλωτα μὲ τὸ λεπτὸν πνεῦμα, τὴν μεγαλοφροσύνην μετὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ τὴν ἀρχοντιὰν μὲ τὸ φυσικὸν παράστημα, ἔβιωσεν οὐδένα μὲν ζημιώσας, πολλοὺς δὲ εὐεργετήσας. Δίς, εἰς μεταβατικὰς περιόδους, καταλαβὼν τὸ ἀξέιδια τοῦ Ὅπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐτίμησεν αὐτό. Εἶχε δὲ τὴν εὐτυχίαν νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνοδὸν τῶν ιδίων του μαθητῶν ἀποβλέπων πρὸς αὐτοὺς μὲ ἀγάπην καὶ χρηστὰς ἐλπίδας.

Συνέχειαν τῆς ἀναλώσεως τοῦ βίου του εἰς τὰ κοινὰ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ "Εθνους, ἀποτελεῖ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δι' ἣς κατέλιπε τὴν μὲν βιβλιοθήκην του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν δὲ περιουσίαν του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Οὕτω καὶ θανὼν ἐγένετο ὑπόδειγμα ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ ἔξαιρέτου Ἑλληνος.

N. B. T.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣ. ΚΑΤΣΟΥΡΟΣ (1878 – 1951)

Τὴν μεγάλην ἔβδομάδα τοῦ 1951 ἀπεχώρησεν ἐκ τῶν ζώντων ἐν τῷ ματαίῳ τούτῳ κόσμῳ ὃ συνάδελφος ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ταμίας τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας Ἰωάννης Β. Κατσουρός, διατελῶν ἀπὸ μὲν τοῦ 1899 ἑταῖρος, ταμίας δὲ ἀπὸ Δεκεμβρ. 1945 καὶ μετ' ἐπιμελείας καὶ σχολαστικῆς τιμιότητος καὶ τάξεως διεξάγων τὴν ἐμπιστευθεῖσαν παντὸς ὑπηρεσίαν.

* Ἐκτενὴς νεκρολογία θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν προσεχῆ τόμον.